

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei sobre la reducció del malbaratament alimentari

202-00001/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 476 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.02.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent Proposició de llei per a la reducció del malbaratament alimentari, acompanyada de la documentació següent:

- La memòria justificativa que expressa els antecedents necessaris per a poder-se pronunciar
- L'exposició de motius
- El text articulat

Memòria justificativa de la iniciativa

- Competència. Vinculació de l'acció legislativa

A banda de la pròpia normativa general sobre residus, el marc normatiu que afecta els aliments i les seves implicacions per prevenir el malbaratament es fonamenta bàsicament des de tres vessants normatius:

- la regulació de les dates de durada dels aliments
- la regulació sobre el transport d'aliments
- la regulació sobre l'aprofitament dels residus alimentaris

La regulació de la durada dels aliments: estableix una data de durada mínima que té la missió d'informar el consumidor del període de «consum preferent», és a dir, del temps en què l'aliment conserva intactes totes les seves característiques organolèptiques.

Només en el cas dels productes molt peribles la datació s'expressa en la forma de «data de caducitat», que s'ha de col·locar sobre els productes que puguin representar un perill per a la salut humana si se supera la data de durada mínima.

La normativa de transport d'aliments: estableix un rang de temperatures per al transport d'aliments calents, refrigerats o congelats que s'han de mantenir.

La normativa sobre l'aprofitament dels residus alimentaris: és molt variada. La que es refereix als productes carnis és la més extensa i rellevant. Aquesta ha de tenir en compte l'existència d'EET les normes zoosanitàries aplicables a les carns amb destinació humana i la reglamentació sobre els subproductes animals no destinats al consum humà.

Pel que fa pròpiament les competències de la Generalitat en matèria de malbaratament de residus es poden deduir de les següents competències contemplades a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

Article 144. Medi ambient, espais naturals i meteorologia

1. Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas:

[...]

e) La regulació sobre prevenció i correcció de la generació de residus amb origen o destinació a Catalunya i sobre la gestió i el trasllat d'aquests i llur disposició final.

Article 116. Agricultura, ramaderia i aprofitaments forestals

1. Correspon a la Generalitat [...] la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.

[...]

Article 121. Comerç i fires

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç i fires, que inclou la regulació de l'activitat firal no internacional i l'ordenació administrativa de l'activitat comercial, la qual alhora inclou en tot cas:

[...]

b) La regulació administrativa de totes les modalitats de venda i totes les formes de prestació de l'activitat comercial, i també de les vendes promocionals i de la venda a pèrdua.

[...]

e) L'establiment i l'execució de les normes i els estàndards de qualitat relacionats amb l'activitat comercial.

Totes aquestes competències sens perjudici de les competències pròpies establertes en l'article 84 de l'EAC pels governs locals en relació a la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial.

• **Necessitat de la iniciativa i la seva incidència social**

El malbaratament alimentari té una relació directa en relació a l'impacte ambiental, social i econòmic. S'estima que el 7% dels aliments adquirits es malbaraten pels consumidors, els comerços i els restaurants. Segons la Diagnosi del Malbaratament alimentari a Catalunya feta l'any 2012 per la Universitat Autònoma de Barcelona i l'Agència Catalana de Residus, 25,5 dies de menjar cada any són llençats a les escombraries, un volum que serviria per alimentar més de mig milió de persones durant un any. En termes econòmics significa 841 milions d'euros anuals, d'acord amb el preu mig dels aliments a Espanya segons el Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente.

En termes de petjada ecològica, el malbaratament català atribuïble al consum, la distribució al menor i la restauració equival a la utilització de 234.022 hectàrees de terreny, el que es correspon a un 20% de tota la superfície agrària útil de Catalunya.

Finalment, en termes potencials d'escalfament global, si es deixés totalment de malbaratar menjar les emissions de gasos amb efecte hivernacle es podrien reduir en 520.753 tCO₂eq. Aquesta reducció afectaria totes les etapes de la cadena de proveïment alimentària, però per contextualitzar aquesta xifra, si es concentrassin tots els estalvis d'emissions en el sector agrícola, la reducció equivaldria a un 13% d'aquest sector.

El malbaratament alimentari té conseqüències en l'àmbit social. En els darrers anys, hem vist com la crisi econòmica ha colpejat de forma important a molts col·lectius socials, especialment a aquells que es troben en risc d'exclusió social. Les polítiques per a garantir l'accés a les necessitats bàsiques portades a terme des de l'administració han hagut de combinar-se amb les realitzades per diverses entitats socials, per tal de donar resposta a l'augment de la demanda. Els bancs d'aliments o la necessitat de garantir beques de menjador han posat en relleu la contradicció entre el malbaratament alimentari que es produeix i les necessitats d'alimentació existent. És per aquest motiu que cal facilitar l'aprofitament d'aliments frescos i elaborats, mitjançant acords de col·laboració entre el sector social i els sectors alimentaris. En aquest sentit, podem trobar a Catalunya exemples de bones pràctiques portades a terme per diversos Ajuntaments, entitats socials i comerços d'alimentació (mercats, supermercats i restauració).

Proposició de llei per a la reducció del malbaratament alimentari

Exposició de motius

«Només amb la meitat de les pèrdues alimentàries actuals es podria alimentar tota la població que passa gana al món». Aquesta era a la conclusió que arribava el manifest «*Prou Malbaratar Aliments*» impulsat per una vuitantena d'entitats i empreses del sector alimentari, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Plataforma de l'Aprofitament dels Aliments. I és que, només amb la meitat de les pèrdues alimentàries actuals es podria alimentar tota la població que passa gana al món.

Segons la FAO, al món es perden 1.300 milions de tones d'aliments a l'any. L'ONU calcula que un terç dels aliments produïts es perden del camp fins al consum final.

A Catalunya, segons dades del 2010, el malbaratament alimentari va ser de 262.471 tones l'any. Això suposava que a cada català li pertocava un malbaratament de 35 kg de menjar anualment. Però la xifra puja a 750.000 tones si al malbaratament de les llars, comerços i restauració se li afegia el que es donava a l'agricultura, indústria agroalimentària i a la distribució a l'engròs.

Pel que fa a l'àmbit local, l'estimació de la generació de residus municipals, l'anomenada bossa tipus, de Catalunya atorga a la matèria orgànica el 36% del pes dels residus municipals generats. És la porció més gran en termes quantitatius i és molt rellevant qualitativament, ja que barrejada amb altres fraccions complica molt la gestió dels residus.

D'aquest 36%, un 4% correspon a la fracció vegetal i la part principal, el 32% correspon a restes alimentaris, l'anomenada fracció orgànica de residus municipals (FORM). Una bona part d'aquests restes alimentaris són simplement menjar comestible desaprofitat.

Aquestes xifres es poden formular afirmant que el 6,3% del total de residus municipals de Catalunya són aliments malbaratats. Per tant, un ús eficient dels aliments podria reduir un 6,3% els residus municipals, que al capdavant es podria llegir com el potencial de prevenció de residus atribuïble als residus alimentaris.

El malbaratament alimentari té un impacte ambiental, social i econòmic evident, tenint en consideració que el 7% dels aliments adquirits es malbaraten pels consumidors, els comerços i els restaurants.

En termes de petjada ecològica, el malbaratament català atribuïble al consum, la distribució al menor i la restauració equival a la utilització de 234.022 hectàrees de terreny, el que es correspon a un 20% de tota la superfície agrària útil de Catalunya.

En aquest escenari, cal, doncs, introduir un canvi de comportament i d'actitud per part de tots els actors socials, encaminat a recuperar el valor dels aliments i concebre les restes alimentàries com un recurs, aspectes que intenta abordar la present iniciativa legislativa.

Aquesta proposició de llei es dicta abordant la competència compartida que té la Generalitat en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció, especialment pel que fa en relació a la regulació sobre la correcció de la generació de residus (article 144.1.e. EAC). Així mateix, certs aspectes d'aquesta llei es dicten en virtut de les competències exclusives que té la Generalitat respecte a la regulació i el desenvolupament del sector alimentari (article 116.1.a.) i l'establiment i l'execució de les normes i els estàndards de qualitat relacionats amb l'activitat comercial (article 121.1.e.) del nostre Estatut d'Autonomia, tot respectant el principi d'autonomia local i les competències pròpies, que l'Estatut li confereix als governs locals en relació a la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial.

Finalment, pel que fa a l'estructura, aquesta proposició de llei consta de tres capítols. En el Capítol I s'enquadren les disposicions generals de la norma, és a dir,

l'objecte i finalitat de la mateixa, principis rectors en la qual s'inspira, així com els subjectes que resten subjecte i aquells sectors que en queden exclosos.

El Capítol II situa l'àmbit de la regulació ens els drets i deures dels destinataris de la lluita contra el malbaratament alimentari, fent una diferenciació entre els drets i deures de les entitats, dels consumidors i de les entitats d'acció social.

El Capítol III regula la necessitat que el Govern elabori un Pla Català de lluita contra el malbaratament alimentari. Pla que ha de marcar les línies principals en les quals tots els agents afectats en aquesta lluita puguin trobar un marc constant de diàleg, de compartir informació i coordinar propostes, així com el foment de mesures de suport en l'aprofitament alimentari.

Finalment aquesta proposició de llei consta de vuit disposicions addicionals i dues de finals.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitat

1. La present llei té com objecte establir les accions pertinents per tal d'incentivar i mobilitzar a l'administració i a tots els agents de la cadena alimentària per assolir un millor aprofitament dels aliments i els recursos alimentaris i reduir el seu malbaratament.

2. S'entén per malbaratament alimentari aquells aliments, així com aquelles parts no menjables d'aliments, que descartem de la cadena alimentària i que es recuperen o llencen.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Malbaratament d'aliments*: A més de la definició establerta en l'apartat segon de l'article 1 d'aquesta llei, s'entén per malbaratament d'aliments, les restes d'aliments preparats o cuinats menjables, el menjar en bon estat, envasat o no, que hom pot trobar dins dels circuits de recollida selectiva de la fracció orgànica de residus municipals i la recollida de la fracció resta que generen les llars, la restauració i la distribució al detall. També aquells que es recuperen o llencen mitjançant el compostatge, collites sembrades/no recollides, digestió anaeròbica, producció de bioenergia, cogeneració, incineració, disposició a clavegueres, abocadors o rebutjats al mar.

b) *Data de caducitat*: Indica fins a quina data l'aliment conserva la qualitat esperada. Passada aquesta data, segueix sent segur consumir-lo, sempre que s'hagi conservat d'acord amb les instruccions de conservació i l'envàs es conservi intacte.

c) *Data de consum preferent*: S'entén com la data que confirma la qualitat de l'aliment, és a dir, el temps en què el producte manté intactes les seves propietats organolèptiques.

d) *Entitats d'acció social*. Entitats i associacions, generalment sense ànim de lucre, que treballen de manera prioritària amb col·lectius en situació o risc d'exclusió social.

e) *Espigolar*. Acció de recollir, prèvia autorització del propietari de l'explotació agrícola, els aliments que han quedat en el camp després de la collita general o aquells que es descarten del circuit comercial ordinari.

Article 3. Principis rectors

Aquesta llei s'inspira en els principis de solidaritat, igualtat, llibertat, compromís, altruisme, responsabilitat, civisme, generositat, cooperació i col·laboració entre administracions públiques i agents implicats.

Les administracions públiques hauran d'incentivar el foment d'activitats que impliquin canvis de comportament i d'actitud dels actors socials. Aquestes activitats han d'anar encaminades a recuperar el valor del menjar i concebre les restes alimentàries com un recurs, sens perjudici del marc normatiu que afecta els aliments.

Article 4. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei s'aplica als subjectes que es descriuen en aquest apartat i duen a terme la seva activitat, de manera exclusiva en el territori de Catalunya amb independència del lloc on tingui el domicili social l'entitat. Aquests subjectes són:

- a) Productors, manipuladors i distribuïdors de productes alimentaris
- b) Consumidors
- c) Persones físiques o jurídiques, que es dediquen al sector de l'hostaleria i/o la restauració
- d) Persones físiques o jurídiques titulars de supermercats, hipermercats, mercats o comerços al detall
- e) Entitats d'acció social, de voluntariat i d'atenció als col·lectius desfavorits i aquelles que realitzen projectes comunitaris.

2. Resten exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

- a) Productes que hagin complert la seva data de caducitat
- b) productes recol·lectats en el medi natural
- c) els productes per a l'autoconsum
- d) La llet crua sense envasar
- e) la carn que no hagi estat sacrificada en escorxadors autoritzats
- f) els productes obtinguts de la caça i la pesca que prèviament no hagin passat per un procés de manipulació
- g) Aquells productes que l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària determini no aptes pel consum humà

Capítol II. Drets i deures dels agents implicats en la cadena alimentària

Article 5. Drets dels agents

Són drets dels agents implicats en els diversos sectors que lluiten contra el malbaratament alimentari:

- a) Donar suport a la recerca i a la innovació
- b) Promoure canvis normatius que afavoreixin l'aprofitament d'aliments
- c) Rebre incentius fiscals per les accions realitzades a favor de la donació d'aliments a les entitats d'acció social, els quals es determinaran per reglament.
- d) Rebre suport tècnic i d'assessorament de les administracions públiques, entitats i empreses del sector alimentari respecte l'acció d'aprofitament d'aliments

Article 6. Deures dels productors i fabricants

Són deures dels productors i els fabricants d'aliments:

- a) Desenvolupar iniciatives de reducció de residus, en especial dels orgànics, en la indústria alimentària.
- b) Adoptar mesures per reduir el malbaratament alimentari, inclòs aquest concepte en les estratègies de responsabilitat social corporativa.
- c) Disposar d'un Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament alimentari en els termes que estableixi el Consell Català de l'Alimentació.

Article 7. Deures dels manipuladors i distribuïdors de productes alimentaris:

Són deures dels manipuladors i distribuïdors de productes alimentaris:

- a) Capacitar els seus treballadors i treballadores perquè actuïn de manera activa en la reducció del malbaratament alimentari en els processos productius.
- b) Reduir als supermercats la generació de residus amb la data de consum preferent superada, així com de residus alimentaris procedents de producte fresc.
- c) Orientar la marca del supermercat cap a la responsabilitat ambiental i social promovent accions per reduir el malbaratament alimentari i informar el consumidor sobre hàbits de consum més responsables.

d) Implicar els treballadors i treballadores dels establiments en l'acció contra el malbaratament.

e) Millorar i fer més transparent la informació sobre l'ús dels aliments i dels residus alimentaris.

f) Millorar la segregació de la fracció orgànica, detectant aquells recursos que tenen encara potencial d'aprofitament.

g) Disposar d'un Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament alimentari en els termes que estableixi el Consell Català de l'Alimentació.

h) Els establiments comercials superiors a 400m² no podran destinar a residu aquells aliments que hagin superat la data de consum preferent.

i) En el cas dels supermercats, hipermercats i mercats, els productes amb data de consum preferent seran exposats per a la venda al públic en espais separats de la resta quinze dies abans del seu venciment, tot promovent la seva venda amb una reducció del preu de venda al públic.

i) Els productes amb data de consum preferent que es retirin de la venda no es podran destinar directament a residu. Les empreses manipuladores i distribuïdores hauran d'impulsar convenis i acords amb altres empreses o entitats per donar compliment a la prioritització establerta a l'article 13 de la present llei.

j) Incrementar la venda a granel dels productes.

Article 8. Deures de les entitats hoteleres i del sector de la restauració:

Són deures de les entitats hoteleres i del sector de la restauració:

a) Segregar de la fracció orgànica, detectant aquells recursos que tenen encara potencial d'aprofitament.

b) Reduir la quantitat de menjar procedent de les restes de les racions emplatades i del que no pot ser reutilitzat en cuina per evitar que sigui malbaratat.

c) Promoure el consum de productes de temporada i de proximitat.

d) Facilitar al consumidor poder endur-se a casa la beguda i els aliments emplatats que no hagi consumit. Se l'advertirà verbalment al consumidor abans de la seva retirada, i no tindrà cap cost afegit per al consumidor. A més, a les cartes, els menús o al mateix establiment s'haurà d'informar de forma visible i clara que disposen d'aquesta possibilitat.

e) Els envasos destinats al trasllat dels aliments emplatats no consumits haurà de ser apte pel transport d'aliments, reutilitzable i/o biodegradable. El consumidor podrà portar el seu propi envàs.

f) Les entitats, empreses o administracions que organitzin qualsevol tipus d'esdeveniment on s'ofereixi degustació, càterings a més de 100 comensals, hauran d'acomplir el que indiquen els punts d i e d'aquest mateix article.

g) En el cas de les empreses o entitats gestores de càterings o menjadors escolars, s'establiran programes d'educació en la reducció del malbaratament alimentari en col·laboració amb el centre educatiu.

h) Disposar d'un Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament alimentari en els termes que estableixi el Consell Català de l'Alimentació.

Article 9. Drets i deures de les administracions públiques

1. Són drets de les administracions públiques:

a) Exigir l'aplicació de mesures per reduir el malbaratament alimentari a tots els agents implicats en la cadena d'alimentació.

b) Disposar de tota la informació relativa a plans, mesures i dades estadístiques de l'aplicació de mesures en contra del malbaratament alimentari per part de tots els agents implicats en aquesta llei.

2. Són deures de les administracions públiques

a) Totes les administracions públiques o empreses participades per qualsevol administració autonòmica o local, incorporaran clàusules, prescripcions tècniques o requeriments per lluitar contra el malbaratament alimentari en processos de con-

tractació pública o convenis de gestió de serveis que incloguin la gestió d'aliments que es portin a terme a partir de l'1 de gener de 2019.

b) Facilitar la creació d'espais de distribució d'excedents alimentaris per a la seva distribució per part de les entitats d'acció social.

c) Dotar de recursos econòmics a les entitats socials que es dediquen a la recuperació i canalització de recursos per lluitar contra el malbaratament alimentari, i a la contractació de professionals per aquesta finalitat.

Article 10. Drets dels consumidors

Els consumidors tenen dret a:

a. Una alimentació saludable.

b. Rebre informació per part de les administracions públiques, d'entitats relacionades amb l'alimentació, titulars de supermercats, hipermercats, mercats o comerços al detall sobre els programes el malbaratament d'aliments que cadascú d'aquests agents de la cadena alimentària.

c. b) Rebre formació en el bon maneig i aprofitament dels aliments en totes les etapes de la cadena alimentària.

d. Endur-se a casa les begudes i els aliments emplatats, que no hagi consumit en un establiment de restauració, per evitar que es malbaratin.

Article 11. Deures dels consumidors

Els consumidors tenen el deure de:

a) Adoptar hàbits de compra i de consum més sostenibles, afavorint el consum de productes de temporada i de proximitat.

b) Conèixer millor l'etiquetatge i la garantia de qualitat dels productes, segons si tenen una data de caducitat o bé, tenen una data de consum preferent.

c) Valorar els comerços, hipermercats i supermercats que tinguin implantades bones pràctiques pel que fa al tractament i manipulació dels aliments.

d) Tenir més coneixements sobre el tractament i la conservació dels aliments més adequats per perllongar-ne la vida útil.

e) Separar les restes orgàniques perquè puguin ser tractades adequadament.

Article 12. Drets i deures de les entitats d'acció social

1. Són drets de les entitats d'acció social

a) Rebre aliments procedents de la donació i l'espigolament per tal de poder portar a terme la seva tasca d'atenció als col·lectius més desfavorits. Així mateix, aquestes entitats tenen dret a rebre assessorament i informació de les administracions públiques, organitzacions del tercer sector social, o empreses privades del sector alimentari, i allà on radiqui la seva seu.

b) Rebre suport del sector públic i privat per dotar-se d'infraestructures que facilitin i millorin la conservació i processament dels aliments rebuts.

2. Les entitats d'acció social tenen els següents deures:

a. Garantir la bona conservació dels aliments.

b. No utilitzar els excedents alimentaris per a la seva venda o revenda, amb l'excepció d'allò contingut en la Disposició addicional Setena.

c. Distribuir els aliments segons el què estableix la normativa vigent.

d. Rebutjar els excedents alimentaris que no compleixin amb la normativa de seguretat alimentària.

e. Disposar dels elements i infraestructures necessàries per poder conservar, manipular i distribuir els aliments en condicions òptimes, especialment pel que fa al producte fresc.

f. Formar els seus associats envers estratègies per a la reducció del malbaratament alimentari, així com a les persones a les quals es distribueixen els aliments.

g. Fomentar la contractació de recursos humans professionalitzats i la participació dels beneficiaris de les donacions en programes de reducció del malbaratament.

3. Les organitzacions reconegudes com a organitzacions sense ànim de lucre d'acció social que porten, sense ànim de lucre, la distribució gratuïta d'aliments, s'equiparen als usuaris finals, pel que fa al bon estat de conservació, transport, emmagatzematge i ús dels aliments.

Article 13. Priorització de les accions

Les entitats dels diversos sectors i agents, que lluiten contra el malbaratament alimentari hauran d'adaptar les seves accions i actuacions al següent ordre de prioritats:

- a) Prevenció de la generació de residus alimentaris.
- b) Utilització dels excedents alimentaris per l'alimentació humana.
- c) Utilització dels excedents per l'alimentació animal.
- d) La valorització material a través de la recuperació d'elements i substàncies contingudes en els residus alimentaris per a usos industrials.
- e) La valorització material a través de l'obtenció de compost de qualitat.
- f) La valorització energètica a través de l'obtenció de biogàs.
- g) Altres tipus de valorització energètica.
- h) L'abocament en instal·lacions autoritzades.

Capítol III. Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari

Secció I. Elaboració del Pla Català

Article 14. Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari

1. El Govern ha d'elaborar el Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari amb una periodicitat màxima de quatre anys.
2. El Govern ha de dur a terme la planificació general de les activitats de l'acció contra el malbaratament alimentari, el qual ha de determinar els eixos, les línies estratègiques, els objectius i les mesures a favor de l'aprofitament alimentari.
3. El Govern durà a terme aquest Pla amb la col·laboració del Consell Català de l'Alimentació.
4. El Pla estarà dotat amb recursos econòmics suficients per fer front al seu total desplegament.
5. El Pla determinarà els indicadors necessaris i estables per mesurar l'evolució del malbaratament alimentari a Catalunya.
6. Tots els agents de la cadena alimentària indicats a l'article 4 d'aquesta llei, a excepció dels consumidors, estaran obligats a facilitar a l'administració les dades quantitatives i qualitatives establertes al Pla. Aquestes dades seran publicades anualment pel Govern de Catalunya.
7. Al final de la vigència de cada any, el Govern haurà de realitzar una anàlisi avaluatiu sobre la implantació de les polítiques i les línies estratègiques definides en el Pla informant del mateix al Consell Català de l'Alimentació, per tal d'aplicar els índexs correctors, si s'escau.

Secció II. Mesures de suport i foment per lluitar contra el malbaratament alimentari

Article 15. Contingut del Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari

El Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari ha d'incloure, com a mínim, les mesures següents, amb el pressupost assignat, els terminis de compliment i els paràmetres avaluables:

- a) Mesures de coordinació i intercanvi d'experiències que impulsin les administracions i les iniciatives privades.
- b) Mesures de foment contemplades a l'article 16, per mitjà dels recursos econòmics, materials i tècnics que es considerin adequats.

c) Accions de sensibilització, orientades a conscienciar la societat sobre els beneficis de l'aprofitament alimentari, com una forma d'expressió de la solidaritat entre els ciutadans.

d) Actuacions formatives i de recerca destinades a millorar les accions d'aprofitament alimentari, sia de forma directa o per mitjà de les entitats.

Article 16. Mesures de foment

Per tal de fomentar l'aprofitament alimentari i conscienciar dels efectes, que implica el malbaratament d'aliments, el Govern de la Generalitat haurà de dur a terme les següents accions de foment:

a) Creació d'una plataforma informàtica única per recollir i analitzar totes les dades relacionades amb la reducció del malbaratament alimentari per part dels agents implicats.

b) Foment en l'educació: el departament competent en matèria d'ensenyament haurà d'incloure dins dels plans educatius, un programa de conscienciació, informació i educació sobre el malbaratament d'aliments, que hauran d'impartir les escoles en els seus plans d'estudis.

c) Foment de la recerca i innovació: el departament competent en aquesta matèria haurà d'incentivar, fomentar i promoure amb recursos econòmics la tasca universitària i dels instituts de recerca tecnològica alimentària.

Les administracions públiques podran celebrar convenis de col·laboració amb aquestes institucions per tal de fomentar plans d'investigació i recerca en tecnologia dels aliments.

d) Foment en la regeneració de residus: el departament competent en matèria de medi ambient haurà de dur a terme accions per tal de millorar la regeneració de residus en matèria orgànica.

Aquest departament, en base el principi de coordinació i col·laboració haurà de donar suport a les administracions locals en la gestió de residus, especialment en la fracció orgànica de residus municipals (FROM). Aquesta ajuda es podrà materialitzar amb la signatura de convenis de col·laboració per fer més efectiu la regeneració dels residus bossa tipus.

e) Campanyes de conscienciació: l'Administració de la Generalitat, juntament amb la col·laboració de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals durà a terme campanyes de sensibilització dirigides als consumidors per tal de recuperar el valor del menjar i concebre les restes alimentàries com un recurs.

f) Foment de l'emprenedoria social per tal de fomentar organitzacions sostenibles i innovadores en aquesta matèria.

Secció III. Òrgan de seguiment

Article 17. Consell Català de l'Alimentació

Al Consell Català de l'Alimentació, des de la Comissió de Malbaratament i Sostenibilitat, serà l'encarregat de desenvolupar les següents funcions:

a) Fer el seguiment de la implantació i desenvolupament de la present Llei.

b) Assessorar, participar, incidir i col·laborar amb les polítiques públiques del Govern adreçades a la lluita contra el malbaratament alimentari.

c) Establir els continguts dels Plans Estratègics de Lluita contra el Malbaratament Alimentari necessaris per a cada sector de la cadena alimentària.

d) Participar en la redacció i fer el posterior seguiment del compliment del Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari.

e) Creació, en col·laboració amb el Govern, dels criteris que han de determinar el nou segell de qualitat que identifiqui les bones pràctiques de tots els agents en relació a les accions, en els termes que recull l'article 19.

f) Regular el tipus d'aliment que es pot donar en funció del seu nivell nutricional.

Article 18. Composició del Consell Català de l'Alimentació

El Consell Català de l'Alimentació incorporarà en la seva composició representants dels gremis, associacions i agents més representatius de Catalunya en relació a l'article 4 de la present llei. També hi seran presents representants de les entitats d'espigolament, entitats municipalistes, món acadèmic i plataformes ciutadanes.

Article 19. Distintiu de Qualitat de lluita Contra el Malbaratament Alimentari

El Govern i el Consell Català de l'Alimentació crearan un distintiu o segell de qualitat per a identificar i reconèixer els establiments, empreses i entitats productores, manipuladors, distribuïdors, sector de l'hostaleria i restauració, supermercats, hipermercats, mercats, comerços de detall i entitats socials, i administracions públiques que assoleixin pràctiques o polítiques notables en la reducció del malbaratament alimentari, més enllà dels requeriments normatius que es recullen en la present llei.

Aquest distintiu o segell s'ha de regular per reglament, que ha d'establir els diferents nivells de categorització, el format del distintiu i la forma d'obtenir-lo. El segell haurà de ser visible en els establiments per tal que el consumidor el pugui identificar amb facilitat. El Govern pot establir vies d'ajuts per a facilitar l'obtenció d'aquest distintiu i considerarà aquest reconeixement a l'hora d'atorgar altres subvencions o ajuts.

El Govern realitzarà campanyes de promoció anuals en els mitjans de comunicació per a l'obtenció i difusió del distintiu.

Capítol IX. Potestats d'inspecció i control i règim sancionador

Article 20. Potestats d'inspecció i control

1. El control de l'actuació dels agents que hi participen en tota la cadena alimentària pel que fa al compliment de la present llei correspon als departaments competents en matèria d'agricultura, ramaderia, pesca, sostenibilitat, empresa, i salut pública, segons escaigui per raó de la matèria. Aquest control inclou la potestat inspectora sobre el compliment de totes les obligacions que estableix aquesta llei.

2. El personal de l'Administració encarregat de les funcions públiques d'inspecció i control té la consideració d'autoritat, i els fets constatats directament per aquest personal, formalitzats en un document públic amb els requisits legalment establerts, tenen la presumpció de veracitat, llevat que hi hagi una prova en contra.

3. Les empreses o entitats que siguin inspeccionades o controlades resten obligades a prestar la màxima col·laboració en les tasques d'inspecció i control, i també a proporcionar les dades necessàries que els siguin sol·licitades.

Article 21. Principis generals del règim sancionador

1. L'incompliment dels deures i de les obligacions que estableix aquesta llei per part dels agents de la cadena alimentària que en són responsables comporta l'aplicació del règim sancionador regulat per aquest capítol, sense perjudici del règim establert per les ordenances municipals que sigui aplicable.

2. El règim sancionador d'aquest capítol no s'aplica si els fets poden ésser constitutius d'infracció penal ni tampoc si, d'acord amb la legislació, pot ésser aplicable un altre règim administratiu o jurisdiccional.

3. En tot allò que no determina aquest capítol són aplicables els principis i les regles generals sobre l'exercici de la potestat sancionadora i el procediment sancionador, establerts per la legislació bàsica i per la legislació de la Generalitat en matèria de règim jurídic i procediment administratiu comú.

Article 22. Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria de malbaratament tota acció o omissió tipificades en aquesta Llei, la comissió de les quals tingui lloc a Catalunya.

2. Les infraccions per l'incompliment del que estableix aquesta llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions molt greus:

a) La negativa absoluta i tota altra obstrucció de l'actuació dels serveis d'inspecció i l'aportació de documentació amb informació falsa.

b) Les coaccions, agressions, amenaces o represàlies o qualsevol altra forma de pressió al personal al servei de les administracions públiques que tingui atribuïdes funcions d'inspecció o de control administratiu.

c) Reincidir en una infracció greu. Es considera reincidència la comissió en el termini de tres anys de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma.

4. Són infraccions greus:

a) No disposar del Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament alimentari en els termes que estableixi el Consell Català de l'Alimentació.

b) Disposar del Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament Alimentari i no aplicar-ho o fer-ho de forma indeguda, així com falsejar la informació que conté.

c) La manca de mesurament i de publicació anual de la quantitat de residus alimentaris que es generen, desglossant la part atribuïble al malbaratament.

d) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pels òrgans competents, per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en les matèries a què es refereix aquesta llei, i subministrar informació inexacta o documentació falsa.

e) Destinar a residu productes amb data de consum preferent a aquelles superfícies comercials superiors als 400m².

f) La sobreproducció injustificada d'aliments.

g) Reincidir en una infracció lleu. Es considera reincidència la comissió, en el termini de tres anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma.

5. Són infraccions lleus:

a) L'existència d'errors, inexactituds, o la desactualització del Pla Estratègic de Lluita contra el Malbaratament alimentari, també pel que fa al mesurament de les quantitats de residus anuals generats, que tenen l'obligació de disposar els agents de la cadena alimentària.

b) No fer el desglossament de la part atribuïble al malbaratament, en el mesurament anual de la quantitat de residus alimentaris que es generen i que s'ha de publicar.

c) No disposar d'elements que permetin endur-se a casa les restes de menjar emplatats.

Article 23. Concurrencia d'infraccions

Si concorren dues infraccions o més imputables a una mateixa persona, i alguna d'aquestes infraccions és el mitjà necessari per cometre l'altra o una de les altres, s'ha d'imposar a aquesta persona, com a sanció conjunta, la que correspongui a la infracció més greu.

Article 24. Subjectes responsables de les infraccions

1. Són responsables de les infraccions tipificades per aquest capítol les persones físiques o jurídiques a les quals sigui imputable una acció o una omissió tipificades com a infracció per aquesta llei.

Article 25. Sancions aplicables

a. Les infraccions tipificades per aquesta llei tenen les sancions pecuniàries següents:

b. Per la comissió d'infraccions molt greus: una sanció pecuniària de 10.001 i 50.000 euros.

c. Per la comissió d'infraccions greus: una sanció pecuniària de 2.001 a 10.000 euros.

d. Per la comissió d'infraccions lleus: una sanció pecuniària de 150 a 2.000 euros.

2. Els criteris aplicables per a determinar l'abast de la sanció són els que estableix la legislació de règim jurídic i procediment administratiu i en funció de l'existència de perjudicis per a l'interès públic, del risc generat per a la salut, de la repercussió social de la infracció, del benefici que hagi reportat a l'infractor la conducta sancionada i de la reincidència en la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, si ha estat declarat així per resolució ferma.

3. El Govern ha de revisar i actualitzar quinquennalment les quanties de les sancions pecuniàries.

4. La imposició de les sancions pecuniàries en cap cas pot ser inferior en la seva quantia al benefici il·lícit obtingut per la comissió de les infraccions.

5. En el supòsit que els infractors no compleixin les obligacions que se'ls imposen com a sanció o que ho facin d'una manera incompleta, se'ls poden imposar multes coercitives amb la finalitat que compleixin íntegrament la sanció.

6. Les multes coercitives s'han d'imposar amb una periodicitat de tres mesos fins que es compleixi totalment la sanció, són independents de les sancions pecuniàries procedents com a sanció per la infracció comesa i compatibles amb aquestes, i no poden ésser superiors a 6.000 euros.

Article 26. Potestat sancionadora

La competència sobre la imposició i graduació de les sancions per la comissió d'infraccions molt greus, greus i lleus es determinaran al reglament de la present Llei.

Article 27. Procediment sancionador i mesures de caràcter provisional

1. El procediment sancionador aplicable és el que estableix la legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques.

2. En cas de denúncia, l'òrgan competent ha d'incoar el procediment sancionador si els fets denunciats presenten indicis mínimament consistents o creïbles d'infracció, i pot adoptar d'ofici o a instància de part, mitjançant un acord motivat, mesures de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final en els termes establerts per la legislació bàsica i per la legislació de la Generalitat en matèria de règim jurídic i procediment administratiu comú.

Article 28. Prescripció i caducitat de les infraccions i de les sancions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; les infraccions greus, al cap de tres anys, i les infraccions lleus, al cap d'un any.

2. Les sancions per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; per la comissió d'infraccions greus, al cap de tres anys, i per la comissió d'infraccions lleus, al cap d'un any.

3. El termini màxim per resoldre i notificar un procediment sancionador és d'un any a comptar des de la incoació fins a notificació de la resolució de l'expedient.

Capítol IX. Bonificacions

Article 29. Bonificacions

El Govern de Catalunya, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor de la present Llei, estudiarà bonificacions fiscals entre els agents descrits en l'article 4 que promoguin i realitzin accions encaminades a la reducció del malbaratament alimentari, més enllà de les que marca la present Llei.

En tot cas, es bonificaran els següents casos:

a) La donació d'aliments a entitats d'acció social. En aquest cas, una part de la bonificació aniran als productors i pagesos originaris del producte donat.

b) La transformació d'excedents en productes de major durada.

c) La inversió en infraestructures de conservació en el camp i en les entitats socials, per a l'aprofitament dels aliments.

Disposicions addicionals

Primera. Agència Catalana de Seguretat Alimentària

S'addiciona una lletra d) a l'article 41 de la Llei 18/2009, de 22 d'octubre, de salut pública, amb la redacció següent:

«“d) Col·laborar amb les administracions públiques, amb els diversos agents i amb les organitzacions de consumidors i usuaris en la lluita contra el malbaratament alimentari.”»

Segona. Agència de Residus de Catalunya

S'addiciona una lletra f) a l'article 57 del Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus, amb la redacció següent:

«“e) Elaborar programes específics per la reutilització de residus orgànics provinents del malbaratament alimentari.”»

Tercera. Termini d'elaboració

En el termini d'un any des de la publicació d'aquesta llei, el Govern ha d'aprovar el Pla establert en l'article 14.

Quarta. Avaluació del Pla català de lluita contra el malbaratament alimentari

1. En el termini d'un mes després de la vigència de cada any del Pla, el Govern haurà de presentar l'informe d'avaluació, que estableix l'apartat segon de l'article 14.7 d'aquesta llei al Parlament de Catalunya, mitjançant la comissió pertinent per raó de la matèria.

2. L'informe establert en l'apartat anterior podrà ser objecte de deliberació pels grups parlamentaris.

Cinquena. Acords i convenis de col·laboració

1. Per tal de portar a terme els deures que estableix la present llei, els subjectes que hi siguin obligats durant a terme acords o convenis de col·laboració amb les entitats d'acció social i comunitària al territori, prioritzant aquelles que tenen com a finalitat el treball amb els sectors en exclusió social.

2. Les administracions públiques hauran d'establir la col·laboració i ajuts necessaris per a fomentar la materialització d'aquests acords i convenis.

Sisena. Disposicions reglamentàries

En el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta llei, el Govern ha d'aprovar el decret pel qual es desenvolupen les seves disposicions.

Setena. Regulació de l'espigolament

En el termini d'un any des de la publicació d'aquesta llei, el Govern ha de regular l'espigolament com a activitat complementària a la reducció de l'excedent alimentari, pel que fa a:

- a) Regulació de la seva activitat.
- b) Autorització de les entitats d'economia social i empreses socials per realitzar l'activitat d'espigolament.
- c) Autorització dels productors, pagesia i empreses.
- d) Les condicions de venda o transformació del producte espigolat, prioritzant que el producte final vagi a parar a les persones en situació d'exclusió social.
- e) Afavorir la inserció laboral dels col·lectius desfavorits mitjançant plans d'ocupació que complementin la tasca de l'espigolament.

f) Habilitar autoritzacions especials per reintroduir en el circuit comercial els aliments espigolats mitjançant projectes d'iniciativa social que generin ocupació entre els col·lectius més desfavorits.

Vuitena. Regulació de la publicitat en relació a l'alimentació infantil

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i prèvia aprovació del Consell Català de l'Alimentació, regularà la publicitat als mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisual de productes i hàbits alimentaris, amb l'objectiu de retirar la publicitat de productes considerats no saludables per a una alimentació sana i equilibrada destinat als menors de 16 anys.

Disposicions finals

Primera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Segona. Disposicions amb augment de crèdits o disminució d'ingressos

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, diputat, GP PSC-Units

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el circuit assistencial de pacients que requereixen hemodiàlisi

250-00003/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 328 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.02.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat, atès que aquesta iniciativa està condicionada en aquest moment per l'aplicació de les mesures requerides pel Govern de l'Estat i aprovades pel Senat a l'empara de l'article 155 de la Constitució.

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el circuit assistencial de pacients que requereixen hemodiàlisi, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

La Federació Nacional ALCER ha remès una carta titulada «Caso denegación de plaza en el Hospital Universitario Arnau de Vilanova de Lleida», en el qual explica el cas de Don R.C.T, un ciutadà català de 63 anys que resideix actualment a Granada, en hemodiàlisi des de 2016. La carta explica que el pacient va sol·licitar una